

Udpantning og eventuelt skulle afsones, hvis Udpantningen er forgåves. Jeg tror, det er fornødent at give Ligningsmyndighederne større Rettigheder i Hænde, end de have nu, for at komme i Besiddelse af de Skatter, som med Rette tilkomme dem. Hertil bidrage ogsaa §§ 29, 30, 31 og 32, som ikke findes i den hidtidige Lov. Blandt andet er derved fastsat, at Skifteretterne have Pligt til at meddele Ligningsmyndighederne, naar Dødsboers Aktiver ere over 10,000 Kr. De have nu den samme Pligt overfor Skatteraadet med Hensyn til Indkomst- og Formueskat til Staten. Jeg tror, det er rimeligt, at dette er udvidet til ogsaa at gælde for de kommunale Myndigheder. I det hele er det fornødent, at Ligningsmyndighederne faa flere Midler i Hænde til at komme i Besiddelse af den dem med Rette tilkommende Skat. Her er f. Eks. ogsaa indført, at det paahviler den skattepligtige at meddele den Kommune, han fraflytter, sin Adresse i den tilflyttede Kommune. Der har været anket stærkt over dette, ogsaa af Medlemmer i Kommissionen er der draget stærkt til Felts herimod.

Et Mindretal i Kommissionen skriver om dette Punkt følgende, som jeg maaske maa tillade mig at oplæse: „For hvem der gennem praktisk Arbejde med Ligning og Opkrævning af Skatten kender de Bryderier og Vanskeligheder, som uefterrettelige eller modvillige Skatteydere kunne volde, ligger det muligvis nær at søge Midlerne derimod i udvidede og skærpede Straffebestemmelser af forskellig Art. Vi nære imidlertid den Overbevisning, at det offentlige langt hellere maa finde sig i at gaa Glip af et eller andet Skattebeløb end ved et snærende System af plagsomme Bestemmelser at vække Borgernes Uvillie, idet Grundbetingelsen for Lovens fulde Gennemførelse dog maa være, at den omfattes med Sympati af Kommunerne Skatteydere“. Jeg tror, at dette det ærede Mindretals Synspunkt er et lidt for ideelt Synspunkt, thi at Skat bliver omfattet med Sympati af Skatteyderne, tror jeg ikke er Tilfældet. Det synes mig, at naar man ser, hvad Skattesnyderierne her i København beløbe sig til, er det berettiget, at der gives Ligningsmyndigheder flere Midler i Hænde ikke blot til at finde Indkomsten, men ogsaa til at slaa ned, hvor det f. Eks. ved Dødsboers Opgørelse og paa anden Maade viser sig, at der er foregaaet falske Opgivelser, enten det nu er med eller mod vedkommendes Villie. Det viser sig, at alene for Københavns Kommune er der for Aaret 1909—10 for urigtige Opgivelser med Hen-

syn til Kommuneskat indkommet Bøder til et Beløb af 52,128 Kr. 61 Øre. Det forekommer mig at være et saa stort Beløb, at det er naturligt, at man i det foreliggende Forslag har sin Opmærksomhed henvendt paa at undgaa disse beklagelige Udslag i Fremtiden.

Jeg kan som sagt forstaa, at den højt ærede Minister ved Forelæggelsen af dette Forslag væsentligst har holdt sig til Kommissionens Betænkning og ikke har foreslaaet Regler, som med Hensyn til Principper stærkt afvige fra det nuværende. Jeg maa derfor sige, at det forekommer mig at være en heldig Revision af Loven, der er foregaaet. De Tilføjelser, den har faaet, finder jeg, som jeg allerede har nævnt, nødvendige, for at Loven kan anvendes, som det er tilsigtet. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette Ting, og jeg skal tilføje, at jeg finder mig overbevist om, at Ligningsmyndighederne ude i Landet vilde sætte Pris paa, at Lovforslaget allerede i indeværende Samling kunde blive ophøjet til Lov.

Rang: Ordføreren for Flertallet her i Salen (Jørgen Jensen) har givet en Oversigt over denne Sags Forhistorie i ældre Tid. Jeg skal ganske flygtigt erindre om dens Skæbne i Løbet af det sidste Aar. Sagen har i Løbet af det sidste Aar gennemløbet ikke mindre end 4 forskellige Faser: først det Forslag, den daværende Indenrigsminister i Februar 1910 indbragte, dernæst Folketingets Vedtagelse i April, hvilken efter min Opfattelse betød en Forringelse af det ministerielle Forslag, dernæst Kommissionens Indstilling i November, hvilken Indstilling gik noget videre, end Folketinget havde gjort, og nu endelig det foreliggende Lovforslag, der væsentligst støtter sig til Kommissionens Indstilling, dog i noget ændret Skikkelse. Man er altsaa skiftevis gaaet et Skridt frem og et Skridt tilbage, har snart føjet en ny Indrømmelse til dem, der allerede ere gjorte, og snart strøget en Indrømmelse, man tidligere havde gjort. Jeg vilde ønske, at denne Siksakkurs maatte fortsætte sig endnu en Gang, saaledes at Forslaget, hvis det bliver til Lov i indeværende Rigsdagssamling, maatte kunne gaa nogle Skridt videre i Retning af den kommunale Skatteløvs Reform, end den højtærede Minister har gjort, maa kunne føje nogle ny Forbedringer til, som i allerførste Række vilde komme de mindste Skatteydere til gode. Som Forslaget nu foreligger, staar det i